

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Littera Pythagoræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Tartareus torrens, ac secum ferre sub umbra,
 Si qua animo placere, negat. Quis luce *Suprema*
 Dimisisse meas serò non ingemit horas?
 Hæc aliâque insidiosè proloquenti respondit Virtus:
 Quantum sola nocet animis illapsa Voluptas?
Ebrietas tibi fida comes, tibi *Luxus*, & atris
 Circa te semper volitans *Infamia*, pennis.
 Mecum *Honor*, & *Laudes*, & læto *Gloria* vultu,
 Et *Decus*, & niveis *Victoria* concolor alis.
 Me cinctus lauro perducit ad astra triumphus,
 Castra mihi domus, & cælo stant colle penates,
 Ardua saxoso perducit semita clivo.
 Aspera principio (nec enim mihi fallere mos est)
 Prosequitur *Labor*, aditendum intrare volenti;
 Nec bona conscendunt, quæ *Sors* infida dedisse
 Atque eadem rapuisse valet: mox cæsus ab alto
 Infra te cernes hominum genus; omnia contra
 Excipienda manent, quàm spondet blanda voluptas
 Stramine projectus duro, patiere sub astris
 Insomnes noctes, frigusque, famémque domabis:
 Idem *Justitiæ* cultor, quæcunque capeffes,
 Testes factorum stare, arbitrare *Divos*.
 Tunc quoties patriæ, rerùmque pericula poscent
 Arma feres primus, primus te in mœnia tolles
 Hostica, nec ferro mentem vincere, nec auro.
 Hinc tibi non *Tyrio* vitiatas murice vestes,
 Nec donum deforme viro fragrantis amomî,
 Sed dabo, qui vestrum sævo nunc Marte fatigat
 Imperium superare manu, Laurùmque superbam
 In gremio *Jovis* excisis deponere *Pænis*.

Placuit strenuo Juveni virtutis oratio & via. Tam pacis, quàm bel-
 licis artibus ita excelluit, ut Carthaginem & Numantiam everterit.

III. (c) Ambiguum juventutis tramitem etiam Samius ille philo-
 sophus, senex Pythagoras indicavit, qui cursum vitæ humanæ, litteræ Y.
 comparavit, cuius basis pueritia, summum autem basis, ubi videlicet duo
 cornua oriri incipiunt, limen seu initium adolescentiæ; quod quisque ho-
 minum cum attigerit, hæreat, ac nesciat in utram se se partem det, dextram-

M m 3

ne

(c) Littera Pythagora Y idipsum significat.

ne, an lævam vitæ agendæ viam teneat. Illam esse virtutis, bonarumque artium, asperam quidem, sed exitu jucundam & amœnam: hanc Luxuria, inertia & ignavia, gratam & suavem in specie, sine ipso plenam miseriæ. De hac littera extat epigramma in appendice Virgiliana.

Littera Pythagoræ discrimine secta bicorni
 Humanæ vitæ speciem præferre videtur:
 Nam via virtutis dextrum petit ardua callem,
 Difficilémque aditum primùm spectantibus offert,
 Sed requiem præbet fessis in vertice summo.
 Molle ostentat iter via lata, sed ultima meta
 Præcipitat captos, volvitque per ardua saxa.
 Quisquis enim duros casus virtutis amore
 Vicerit, ille sibi laudémque, decúsque parabit.
 At qui desidiam, luxúmque sequetur inertem,
 Dum fugit oppositos incautâ mente labores,
 Turpis, inópsque simul, miserabile transiget ævum.

IV. (d) Meminit huius litteræ Lactantius lib. 6. c. 3. de vero cultu. Duæ sunt, inquit, Constantine Imperator, viæ, per quas humanum genus progredi necesse est; una quæ in cœlum ferat; altera quæ ad inferos deprimat; quas & Poëtæ in carminibus, & Philosophi in disputationibus suis induxerunt. Et quidem Philosophi alteram virtutum voluerunt, alteram vitiorum; eamque quæ sit assignata virtutibus, primo aditu esse & arduam, & confragosam; in qua si quis difficultate superata, in summum eius evaserit? habere eum de cætero planum iter: lucidum, amœnumque campum, & omnes laborum suorum capere fructus uberes atque jucundos. Quos autem primi aditûs difficultas deterruerit; eos in eam vitiorum viam labi, atque deflectere, quæ primo ingressu sit quasi amœna, multoque tritior: deinde cum in eam paulo ulteriùs processerint, amœnitatis eius speciem repentè subduci: exoriri autem viam præcipitem, nunc saxis asperam, nunc obductam sentibus, nunc gurgitibus intercisam, vel torrentibus rapidam, ut laborare, hæere, labi, cadere sit necesse. Quæ omnia eò proferuntur, ut appareat in virtutibus capiendis, labores esse maximos; in perceptis autem, maximos fructus, & solidas, atque incorruptas voluptates: vitia verò quibusdam delinimentis naturalibus illicere animos hominum, & inanium jucunditatum specie captos, ad acerbam amaritudines, miseriâsque perducere. Vna itaque est virtutis ac bonorum via, quæ fert (ut Poëtæ loquuntur) in Elysios campos;

(d) Pythagoreum X. Lactantium explicat.